Μακεδονικά

Τόμ. 12 (1972)

Αφιερούται εις την μνήμην Γεωργίου Θεμελή, Χαραλάμπους Λέκα

Ι. Κ. Βασδραβέλλη, Ο φιλικός και αγωνιστής Γιάννης Φαρμάκης. Η ηρωική άμυνα στη Μολδαβία

Γεώργιος Χ. Χιονίδης

doi: [10.12681/makedonika.1028](https://doi.org/10.12681/makedonika.1028)

Copyright © 2015, Γεώργιος Χ. Χιονίδης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Χιονίδης Γ. Χ. (1972). Ι. Κ. Βασδραβέλλη, Ο φιλικός και αγωνιστής Γιάννης Φαρμάκης. Η ηρωική άμυνα στη Μολδαβία. *Μακεδονικά*, 12, 529–530. <https://doi.org/10.12681/makedonika.1028>

Ι. Κ. Β α σ δ ρ α β έ λ λ η, 'Ο φιλικός και αγωνιστής Γιάννης Φαρμάκης. 'Η ήρωική άμυνα στη Μολδαβία (Δημοσιεύματα της 'Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών. 'Εθνική Βιβλιοθήκη, άριθ. 33), Θεσσαλονίκη 1972, 8ον, σελ. 64 (53) μετά 11 εικόνων, έντός και έκτός κειμένου.

Είναί χρήσιμοι πάντοτε αί ιστορικοί βιογραφίαί και δὴ τῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, διότι διὰ τούτων (ἐκ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, τῆς παραδόσεως καὶ τῆς κριτικῆς ἀξιολογήσεως τῶν δεδομένων τῆς σχετικῆς βιβλιογραφίας) φωτίζονται συγχρόνως πολλὰ σκοτεινὰ σημεῖα τοῦ σπουδαίου ιστορικοῦ τούτου γεγονότος, ἀφοῦ εἶναι δεδομένη καὶ ἀναμφισβήτητος ἡ ἀλληλεπίδρασις καὶ ὁ ἀρρηκτος σύνδεσμος μεταξὺ προσώπων καὶ γεγονότων, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἰδιαιτέρα συμβολὴ ὠρισμένων ἡρώων εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς παλιγγενεσίας, ὅταν μάλιστα οὗτοι ἦσαν ἰσάξιοι τοῦ Μακεδόνας 'Ιωάννου Φαρμάκη.

'Η ζωὴ καὶ ἡ δράσις τοῦ Φαρμάκη ἦτο πολὺπλευρος καὶ ἐμφανίζει πολλὰ στάδια, κυρίως ὁμῶς διακρίνονται τρία: α) 'Η προεπαναστατικὴ περίοδος καὶ δὴ ἡ δραστηριότης του ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς κυριαρχίας (καὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν) τοῦ 'Αλῆ πασᾶ τῶν 'Ιωαννίνων, β) ἡ συμμετοχὴ καὶ ἡ δράσις του εἰς τὴν Φιλικὴν 'Εταιρείαν καὶ γ) οἱ ἀγῶνες καὶ ὁ ἡρωϊκὸς θάνατός του εἰς τὴν Μολδαβίαν. 'Ολίγα καὶ συγκεκριμένα γωνρίζομεν διὰ τὰς δύο πρώτας ἐποχὰς τῆς ζωῆς τοῦ Φαρμάκη. Πράγματι, αἱ περισσότεραι πληροφορίες ἀναφέρονται εἰς τοὺς ἀγῶνας του εἰς τὴν Μολδοβλαχίαν καὶ εἰς τὸ ἄδικον τέλος τῆς ζωῆς του.

Διὰ τὰ γεγονότα εἰς τὴν Μολδαβίαν καὶ διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς αὐτὰ τοῦ 'Ιωάννου Φαρμάκη, ἔχουν δημοσιευθῇ καὶ γράφονται πολλὰ, ἀπὸ 'Ελλήνων καὶ ξένους ιστορικοὺς (καίτοι ἔλλειπει, καὶ σήμερον ἀκόμη, μία εἰδική, συγχρονισμένη καὶ ἐμπεριστατωμένη μελέτη). 'Η δραστηριότης τοῦ 'Ιωάννου Φαρμάκη, εἰς τὸν ἐξεωλλανδικὸν τούτον χρόνον, εἶναι ἀπολύτως συνωφασμένη καὶ ἐκτίθεται ὑπὸ πάντων συγχρόνως μετ' ἑνὸς τῶν δραστῶν τοῦ συναγωνιστοῦ καὶ φίλου του Γεωργίου 'Ολυμπίου (βλ. περὶ τούτου τὸ βιβλιογραφικὸν σημεῖωμα, ὅπερ προτάσσεται τῆς βιογραφίας του, τὴν ὁποίαν ἔγραψεν ὁ 'Ι ω ά ν ν η ς Π ε τ ρ ό φ, εἰς τὴν μελέτην του «Περίδοξος κλεφτουριάς τῆς Μακεδονίας», βιογραφίαι 28 κλεφταρματολῶν τῆς, εἰσαγωγή, μετὰ καταλόγου τῶν ἀνεκδότων ἔργων τοῦ Πετρώφ, προσθῆκαί καὶ ἐπιμέλεια Γεωργίου Χ. Χιονίδη, Θεσσαλονίκη 1972, σ. 179-180). Συνεχῶς — ὡς ἐσημειώθη — ἀνακαλύπτονται καὶ δημοσιεύονται νέα στοιχεῖα ἢ διατυπώνονται νέα ἀπόψεις, συχνὰ ὁμῶς ἐσφαλμέναι. 'Ετσι προέκυψεν ἡ ἀνάγκη νὰ ἐπανεξετασθοῦν προσεκτικῶς τὰ γεγονότα ἐκεῖνα, προκειμένου νὰ ἀνευρεθῇ ἡ ιστορικὴ ἀλήθεια, ἐκκαθαρισμένη ἀπὸ συγχύσεις, ἐκουσίας καὶ ἀκουσίας.

Τὸ ἔργον αὐτὸ ἀνέλαβε νὰ πραγματοποιήσῃ ὁ συγγραφεὺς τῆς ἀνὰ χεῖρας μονογραφίας, ὁ ὁποῖος εἶναι συμπολίτης τοῦ Φαρμάκη.

Τὸ βιβλίον διαιρεῖται εἰς τὸν πρόλογον, εἰς 8ῃ κεφάλαια καὶ εἰς τὸν ἐπίλογον.

Εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον (σ. 9-14) ἐκτίθενται τὰ ἀφορῶντα εἰς «τὸ ἀρματολικίον στὴν περιοχὴ τοῦ 'Αλιάκμονα». 'Ο συγγρ., στηριζόμενος εἰς τὴν πληροφορίαν τοῦ Ν. Κασομούλη καὶ εἰς τὰ ἱστορικὰ τουρκικὰ ἀρχεῖα τῆς Μακεδονίας (τῶν ὁποίων ἐπεμελήθη ὁ ἴδιος τὴν ἔκδοσιν), ἐκθέτει τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀρματολικίου αὐτοῦ κατὰ τὸν 18ον καὶ 19ον αἰῶνα, ὑποστηρίζων ὅτι καὶ ὁ Φαρμάκης διετέλεσεν ἀρχηγὸς τούτου, ἐντὸς τῶν ἐτῶν 1795-1810. 'Εν συνεχείᾳ δίδονται ἐνδιαφέρονται πληροφορίες διὰ τὸν ἥρωα, τὴν οἰκογένειάν του καὶ τοὺς ἀγῶνας τῶν κατὰ τοῦ 'Αλῆ πασᾶ, οἱ ὅποιοι ἐπέβαλον τὴν καταφυγὴν εἰς τὰς Σέρρας (βλ. καὶ Ζ. Γ. Γ' σ' ρ ο υ, 'Η Βλάστη, Θεσσαλονίκη 1964, σ. 323-324, 'Α ρ' ι σ' τ. Χ ρ. Κ ω σ τ ο π ο ύ λ ο υ, 'Η συμβολὴ τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας εἰς τοὺς ἀπελευθερωτικὸς ἀγῶνας τοῦ 'Εθנוῦς, Θεσσαλονίκη 1970, σ. 94, καὶ Γ ε ω ρ γ' ι ο υ Γ α ζ ῆ, Λεξικὸν τῆς ἐπαναστάσεως, 'Ιωάννινα 1971, σ. 72. Τὰς σχέσεις τῶν κλεφταρματολῶν τῆς Μακεδονίας μετὰ τοῦ

'Αλλ' πασά ἐκθέτα λεπτομερῶς εἰς τὸ ἐκδοθησόμενον βιβλίον μου περὶ τῆς κυριαρχίας τοῦ Τεπελενλί εἰς τὴν Κεντροδυτικὴν Μακεδονίαν). Κατόπιν ἐξετάζονται τὰ τῆς συνεργασίας του μὲ τοὺς Ρώσους εἰς τὰ Ἐπάνησα καὶ ἡ κατάληξις του εἰς τὸ ἀρματολίκι τῆς Καλαμαριάς (βλ. καὶ 'Ι. Π ε τ ρ ῶ φ, ἔ.ἀ., σ. 191).

Εἰς τὸ δεύτερον κεφάλαιον (σ. 14-24) ἀναπτύσσεται ἡ δρᾶσις τοῦ Φαρμάκη ὡς φιλικού, εἰς τὴν Ρωσίαν, εἰς τὴν Βεσσαραβίαν, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, εἰς τὰς Σέρρας (ὅπου ἐμύησε τὸν πολὺν Χρῦσανθον, τὸν μετέπειτα Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην) καὶ εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος τοῦ Ἀθῶνος (ὅπου ἐμύησε τὸν ἐπίσκοπον Ἰγνάτιον καὶ μοναχοὺς καὶ προσεπάθησεν, ἀνεπιτυχῶς, νὰ μύησῃ καὶ τὸν κατόπιν ἐθνομάρτυρα πατριάρχην Γρηγόριον). Ὑστερον ὁ Φαρμάκης ἐφθασε — κατὰ τὸν συγγραφεῖα — εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν καὶ κατέληξεν εἰς τὰς Σέρρας. Ἀπὸ ἐκεῖ ἠναγκάσθη νὰ μεταβῇ (1819) εἰς τὸ Βουκουρέστι, ὅπου ὑπηρετήσεν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας, τοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου, καὶ συνέχισε τὴν φιλοπάτριδα προσπάθειάν του, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Γ. Ὀλυμπίου, τοῦ Παπαφλέσσα, τοῦ Χριστοφόρου Περραιβοῦ καὶ τοῦ Γ. Λεβέντη, δὲν κατόρθωσεν ὁμῶς νὰ πραγματοποιήσῃ τελικῶς τὸ σχεδιασθὲν ταξίδι εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἥπειρον, μὲ σκοπὸν τὴν προεργασίαν τῆς ἐπαναστάσεως.

Εἰς τὸ τρίτον κεφάλαιον (σ. 24-31) ἐξετάζεται ἡ δραστηριότης τοῦ Φαρμάκη καὶ τοῦ Γ. Ὀλυμπίου εἰς τὴν Μολδοβλαχίαν, εἰς τὰ πλαίσια τοῦ ἀτυχοῦς ἐπαναστατικοῦ κινήματος τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου καὶ τῆς φονικῆς μάχης τοῦ Δραγατσανίου (περὶ τῶν ὁποίων ἔγραψε λεπτομερῶς ὁ συγγραφεὺς εἰς τὸ βιβλίον του, Οἱ Μακεδόνες κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821, ἔκδ. 3η, Θεσσαλονίκη 1967, σ. 86-120).

Εἰς τὸ τέταρτον κεφάλαιον (σ. 32-37) ἐκτίθενται τὰ τῆς δράσεως τοῦ Φαρμάκη καὶ τοῦ Ὀλυμπίου εἰς τὰ ὄρη τῆς Μολδαβίας.

Εἰς τὰ πέμπτον (σ. 37-43) καὶ ἕκτον (σ. 43-51) κεφάλαια ἐξιστορεῖται διεξοδικῶς ἡ ἥρωϊκὴ ἀντίστασις τοῦ Φαρμάκη καὶ τοῦ Ὀλυμπίου εἰς τὴν μονὴν τοῦ Σέκου (βάσει καὶ τῆς προσφάτου ξένης βιβλιογραφίας, ἡ ὁποία συνεχῶς πλουτίζεται βλ. καὶ τὴν σημείωσιν Ι των σ. 38-39, ὅπου ἀνακοινοῦται ἡ ἀπόκρισις ὑπὸ τοῦ Α. Βρανούση νέας, χειρογράφου, πραγματείας Ἑλλήνος περὶ τῶν Γ. Ὀλυμπίου καὶ Ἰ. Φαρμάκη καὶ τῶν γεγονότων εἰς τὴν Μολδαβίαν), ὡς καὶ τὸ τραγικὸν τέλος τοῦ Φαρμάκη, ὁ ὁποῖος — κατὰ τὸν συγγραφεῖα — ὑπῆρξε «θῦμα τῆς εὐπιστίας του», μὴ ἀκολουθήσας τὸν συναγωνιστὴν του Γ. Ὀλύμπιον, ὁ ὁποῖος ἐπρότιμῃσε νὰ ἀποθάνῃ ἐνδόξως μετὰ τῶν πολιορκουμένων τοῦτον ἐχθρῶν του, θέσας πῦρ εἰς τὰ βαρέλια τῆς πυρίτιδος. Ὁ συγγραφεὺς ὑπεραμύνεται τοῦ ἥρωος καὶ ὑποστηρίζει ὅτι ὁ Φαρμάκης δὲν παρεδόθη ἐκ φιλοζωίας καὶ φυγομαχίας (βλ. καὶ 'Ι. Π ε τ ρ ῶ φ, ἔ.ἀ., σ. 195, ὁ ὁποῖος γράφει: «Ὁ ἀτυχὴς ἥρως, νομίζων ὅτι ἡδύνατο νὰ προσφέρῃ νέαν καὶ ἴσως ἀποτελεσματικὴν ὑπηρεσίαν τῇ Πατρίδι, ἐν τῇ κυρίως Ἑλλάδι, ἐνέδωκεν, ὁ τάλας, εἰς τὰς βεβαιώσεις τοῦ Αὐστριακοῦ προξένου...»).

Αὕτη εἶναι ἐν συντομίᾳ ἡ παρουσιαζομένη, ἐνδιαφέρουσα μελέτῃ τοῦ συγγραφέως διὰ τὸν Φαρμάκην, ἡ ὁποία συνοδεύεται ὑπὸ ἐνδεκά εἰκόνων, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς κειμένου, ὑπὸ σχετικῆς βιβλιογραφίας (σ. 54-55, ἡ ὁποία ἐχρησιμοποίηθῃ εἰς τὰς περιεκτικὰς καὶ ἐκτεταμένους σημειώσεις τοῦ κειμένου), ὑπὸ εὐρετηρίου κυρίων ὀνομάτων καὶ τοπωνυμίων (σ. 56-60) καὶ ὑπὸ τοῦ (πάντοτε χρησίμου) καταλόγου τῶν ἐτέρων (41) δημοσιευμάτων τοῦ ἰδίου συγγραφέως.

Γενικῶς, πρόκειται διὰ μίαν ἀξιόλογον ἐργασίαν (γραμμένην εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν, μὲ ἐπιμέλειαν καὶ ἐπιτυχίαν), ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἀξιοσημείωτον συμβολὴν εἰς τὴν μελέτην τῆς νεοελληνικῆς ἱστορίας, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τῆς τοιαύτης τῶν βαλκανικῶν χωρῶν, διότι συνεκentrώθη εἰς αὐτὴν πλῆθος πληροφοριῶν, αἱ ὁποῖαι ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν βάσανον τῆς κριτικῆς.